

Міністерство охорони здоров'я України
Івано-Франківський національний медичний університет
Кафедра неврології та нейрохірургії

ЗАТВЕРДЖУЮ
Перша проректорка ІФНМУ
проф. Ерстєніак І. М.

« 31 червня » 2020 р.

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

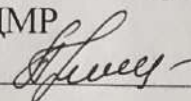
Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи
(вибірковий компонент ОНП «Медицина» із циклу дисциплін професійної
підготовки)

Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий) рівень
Кваліфікація освітня	Доктор філософії
Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	222 Медицина

Затверджено на засіданні
центральної методичної Ради

Протокол № 5
від 30 червня 2020 р.

Голова ЦМР

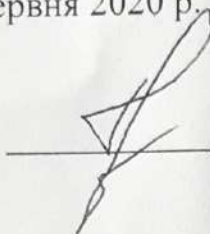
РОЗРОБНИКИ:

Гриб В. А., д. мед. н., професор, завідувачка кафедри неврології та нейрохірургії Івано-Франківського національного медичного університету
Купновицька-Сабадош М. Ю., к. мед. н., доцент кафедри неврології та нейрохірургії Івано-Франківського національного медичного університету
Герасимчук В. Р., к. мед. н., асистент кафедри неврології та нейрохірургії Івано-Франківського національного медичного університету

Обговорено та ухвалено на засіданні кафедри

Протокол № 10 від 17 червня 2020 р.

Завідувачка кафедри

професор Гриб В.А.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація навчальної дисципліни
3. Мета та цілі навчальної дисципліни
4. Компетентності та результати навчання
5. Організація навчання
 - 5.1. Структура навчальної дисципліни
 - 5.2. Тематичні плани
 - 5.2.1. Тематичний план лекцій
 - 5.2.2. Тематичний план семінарських занять
 - 5.2.3. Тематичний план самостійної позааудиторної роботи
 - 5.3. Методи навчання
 - 5.4. Система оцінювання
 - 5.4.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності
 - 5.4.2. Підсумковий контроль знань, його форми та оцінювання
6. Політика навчальної дисципліни
7. Перелік навчально-методичної літератури
 - 7.1. Основна
 - 7.2. Додаткова
 - 7.3. Інформаційні ресурси

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Назва дисципліни	Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи
Викладачі	Д. мед. н., проф. Гриб В. А., к. мед. н., доц. Купновицька-Сабадош М. Ю., к. мед. н., доц. Геник С. І.
Контактний телефон кафедри	Геник С. І. +380967660389 Купновицька-Сабадош М. Ю. +380507015610
Е-mail кафедри	neuro1@ifnm.edu.ua
Формат дисципліни	Лекції, майстер-класи, семінарські заняття, самостійна робота, онлайн навчання
Обсяг дисципліни	6 кредитів ECTS (180 год): Лекції - 20 год Семінарські заняття - 100 год Самостійна робота - 60 год
Посилання на навчально-методичні ресурси відповідної сторінки кафедри на офіційному сайті ІФНМУ (Календарно-тематичні плани, методичні вказівки до семінаських занять, методичні вказівки до СПРС, матеріали до підсумкового контролю,	https://ifnm.edu.ua/KNtN/SitePages/Hafan.aspx

база тестових завдань тощо)	
Матеріально-технічне забезпечення	<p>Клінічні бази: КНП «Обласна клінічна лікарня Івано-Франківської обласної ради» (ОКЛ), КНП «Міська клінічна лікарня №1 Івано-Франківської міської ради» (МКЛ №1)</p> <p>Науково-практичний центр нейрофізіологічного дослідження кафедри неврології та нейрохірургії (на базі МКЛ №1, з обладнанням для проведення електренцефалографії (електроенцефалограф – комплекс медичний діагностичний телеметричний транселефонний «Тредекс» ТУ У 33.1-31940081-002:2009 №13863/2014) та електронейроміографії (електронейроміограф «Нейро-ЕМГ-Микро» №5131008))</p> <p>Навчальні кімнати №6-7 (ОКЛ, навчально-методичні матеріали, мультимедійний проектор, презентації, таблиці, неврологічні молоточки, тести, задачі)</p>
Консультації	Четвер о 16:30-18:00

2. АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи» вивчається здобувачами наукового ступеня *доктор філософії* спеціальності 222 «Медицина» у першому та другому семестрах другого року навчання й забезпечує ґрунтовні знання з неврології у сфері професійної та дослідницько-інноваційної діяльності.

Дисципліна спрямована на здобуття знань, навичок та вмінь, достатніх для формування системного наукового світогляду, виконання оригінального наукового дослідження, отримання нових фактів та їхнього впровадження у національний та міжнародний освітньо-науковий простір, у практичну медицину та інші сфери життя, розвиток здатності до безперервного саморозвитку та самовдосконалення, розвиток у здобувачів освіти соціальних навичок (soft skills). В процесі вивчення дисципліни розглядається етика і методологія проведення наукового дослідження в неврології; сучасні методи наукового дослідження у неврології, відповідно до напрямку наукового проекту; поглиблене вивчення неврології за напрямком наукового дослідження; розвиток мовних компетенцій та комунікаційних навичок, засвоєння технології презентації результатів наукового дослідження, підготовка до проведення навчальних занять та інших компетенцій. При вивченні неврології широко впроваджуються науково-дослідницька робота здобувачів з проведенням підсумкових науково-практичних конференцій клініки, виконання дисертаційного дослідження.

Використовувані методи, методики та технології для досягнення цілей та програмних результатів навчання ґуртуються на принципах студентоцентрованого підходу та академічної свободи.

Програма дисципліни орієнтована на ґрунтовне вивчення сучасних наукових та практичних аспектів етіології, патогенезу, діагностики та лікування захворювань нервової системи. Акцент на вирішенні конкретного інноваційного

наукового завдання з неврології, впровадження його результатів у теоретичну і практичну діяльність галузі, а також провадження педагогічної діяльності за фахом.

В аспекті змістового наповнення навчальна дисципліна «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи» тісно інтегрується із усіма компонентами освітньо-наукової програми здобувачів наукового ступеня доктор філософії. Вихідний рівень знань здобувачів з неврології забезпечується такими кафедрами: анатомії людини; гістології і ембріології; органічної хімії; біологічної хімії; нормальної фізіології; фармакології; патологічної фізіології; патологічної анатомії; пропедевтичної терапії; біології; мікробіології; іноземних мов; медичної фізики; рентгенології і радіології; загальної хірургії; внутрішньої медицини; нервових хвороб; педіатрії; онкології; акушерства і гінекології. Необхідною умовою оптимальної інтеграції викладання неврології між дисциплінами є узгодження трактування вузлових і принципових питань матеріалу, який викладається, єдині концепції, схеми, класифікації етіології, патогенезу, обстеження, клініки, лікування захворювань у викладанні матеріалу.

3. МЕТА ТА ЦІЛІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи» є формування вміння визначати основні симптоми і синдроми ураження різних відділів нервової системи, інтерпретувати дані функціональної анатомії та клінічної фізіології нервової системи, визначити етіологічні фактори та патогенетичні механізми розвитку основних неврологічних захворювань.

У процесі досягнення цієї мети реалізуються комунікативні, когнітивні та розвиваючі цілі, які полягають в удосконаленні й подальшому розвитку знань, навичок і вмінь з неврології, набутих в обсязі ОНП «Медицина» в різних видах

діяльності. **Основними завданнями вивчення дисципліни «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи» є:**

1. Визначати основні симптоми і синдроми ураження різних відділів нервової системи.
2. Інтерпретувати дані функціональної анатомії та клінічної фізіології нервової системи.
3. Визначити етіологічні фактори та патогенетичні механізми розвитку основних неврологічних захворювань з урахуванням сучасного стану питання в міжнародному контексті.
4. Ставити попередній діагноз основних неврологічних захворювань.
5. Аналізувати основні показники лабораторно-інструментальних методів дослідження в неврологічній практиці з застосуванням диференційного підходу.
6. Планувати практику ведення хворого з неврологічною патологією з урахуванням новітніх рекомендацій світової практики.
7. Засвоїти сучасні принципи класифікації судинних захворювань головного мозку.
8. Трактувати особливості минаючих порушень мозкового кровообігу.
9. Трактувати особливості геморагічних інсультів.
10. Аналізувати особливості та проблемні питання ішемічних інсультів.
11. Засвоїти сучасні принципи недиференційованого і диференційованого лікування інсультів згідно світової практики.
12. Засвоїти новітні принципи диференційованого підходу до профілактики гострих порушень мозкового кровообігу.
13. Трактувати сучасну класифікацію епілептичних і неепілептичних пароксизмальних станів.
14. Діагностувати епілептичний статус та надання невідкладної допомоги.

15. Трактувати основні види цефалгій та їх лікування відповідно до міжнародної класифікації та новітніх рекомендацій.

16. Пояснити сучасні уявлення про механізми дії хімічних та фізичних агентів на нервову систему.

17. Діагностувати неврологічні прояви черепно-мозкової та спінальної травми.

18. Проводити обстеження хворих, формулювати попередній і проводити диференційований діагноз неврологічних захворювань із застосуванням диференційного підходу та новітніх тенденцій світової практики.

4. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Програмні компетентності

1. Інтегральна компетентність

1. ІК. Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі дослідницько-інноваційної та професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практик із наступною інтеграцією у світовий науковий простір через друковані праці.

2. Загальні компетентності. Оволодіння загальнонауковими компетентностями

1. ЗК1. Здатність до науково-професійного вдосконалення.
2. ЗК2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу наукової інформації з різних джерел.
3. ЗК3. Здатність генерувати нові ідеї, розробляти та управляти проектами.
4. ЗК4. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

5. ЗК5. Здатність проведення аналітичної та експериментальної наукової діяльності; організація, планування та прогнозування результатів наукових досліджень.

6. ЗК6. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконаних робіт.

7. ЗК7. Здатність використання академічної української та іноземної мови з метою здійснення наукової комунікації, міжнародного співробітництва, відстоювання власних наукових поглядів у професійній, науковій та педагогічній діяльності.

8. ЗК8. Уміння спілкуватися у професійному середовищі та з представниками інших професій у національному та міжнародному контексті.

9. ЗК9. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій у науковій діяльності, пошуку та критичному аналізу інформації.

10. ЗК13. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства, вести здоровий спосіб життя.

3. Спеціальні компетентності. Здобуття глибинних знань із спеціальності

1. СК1. Здатність до розуміння предметної області за обраним науковим напрямом медицини та освітньою діяльністю в галузі охорони здоров'я.

2. СК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у сфері медицини та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

3. СК3. Здатність формулювати дослідницьке питання, його новизну, розробляти проект наукового дослідження.

4. СК4. Здатність обирати методи та кінцеві точки дослідження відповідно до цілей та завдань наукового проєкту.

5. СК5. Володіння сучасними методами наукового дослідження в медицині.

6. СК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, проводити їхній аналіз та узагальнення.
7. СК8. Здатність презентувати результати наукових досліджень в усній та письмовій формах відповідно до національних та міжнародних стандартів.
8. СК10. Лідерство у розробці та упровадженні інновацій і їхнє використання в професійній медичній діяльності. Лідерство у керуванні колективом.
9. СК11. Дотримання етики та академічної доброчесності.
10. СК12. Спроможність брати участь у різних формах наукової комунікації (конференції, круглі столи, дискусії, наукові публікації) в сфері власного наукового дослідження, медицини та охорони здоров'я в цілому.

Програмні результати навчання

1. ПРН1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями при виконанні наукових досліджень в медицині.
2. ПРН2. Здатність демонструвати значну авторитетність, інноваційність, високий ступінь самостійності при проведенні наукового дослідження в медицині.
3. ПРН3. Виявляти невирішені проблеми медичної науки та практики, формулювати питання та визначати шляхи їхнього рішення.
4. ПРН4. Інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.
5. ПРН5. Вміти генерувати нові ідеї чи процеси у передових контекстах професійної та наукової діяльності.
6. ПРН6. Формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.
7. ПРН7. Розробляти дизайн та план наукового дослідження.

8. ПРН8. Організувати та виконувати оригінальне наукове дослідження.
9. ПРН9. Пояснювати принципи, специфічність та адекватність методів дослідження, інформативність обраних показників.
10. ПРН10. Володіти, вдосконалювати та впроваджувати нові методи дослідження за обраним напрямом наукового дослідження та освітньої діяльності.
11. ПРН11. Застосовувати знання та розуміння для аналізу результатів наукових досліджень, вміти аналізувати, використовувати методи статистичного дослідження.
12. ПРН12. Впроваджувати результати наукових досліджень у освітній процес, медичну практику та різні інституції суспільства.
13. ПРН13. Презентувати на високому рівні результати наукових досліджень у формі усних та постерних доповідей, публікацій.
14. ПРН14. Користуватися основами патентознавства та захисту інтелектуальної власності.
15. ПРН15. Розвивати та використовувати комунікації в науково-професійному середовищі й громадській сфері.
16. ПРН16. Демонструвати безперервний саморозвиток та самовдосконалення інтелектуального та загальнокультурного рівня, самореалізація.
17. ПРН18. Мати навички міжособистісних взаємодій у науковому середовищі, організувати роботу колективу, формуючи чіткі правила комунікації всередині та сприятливий мікроклімат для конструктивної взаємодії учасників.
18. ПРН19. Дотримуватися етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

19. ПРН20.Дотримуватися академічної та професійної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

5. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

5.1. Структура навчальної дисципліни

Форма навчання	Курс	Семестр	Кількість годин					Вид контролю
			Всього год / кредитів ECTS	Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	СР	
Денна	II	3	90 / 3	10	50	-	30	-
	II	4	90 / 3	10	50	-	30	Іспит

Програма навчальної дисципліни складається з одного модуля.

Аудиторне навантаження 66,7% (5,6% дистанційно).

Самостійна позааудиторна робота 33,3%.

5.2. Тематичні плани

5.2.1. Тематичний план лекцій

№ п/ п	<i>Назва теми</i>	К-сть годин
1	Чутлива система і синдроми її ураження.	2
2	Екстрапірамідна нервова система, анатомія, фізіологія, синдроми ураження.	2
3	Анатомо-фізіологічна характеристика кори головного мозку, синдроми ураження.	2
4	*Інтеграційні системи головного мозку. Автономна нервова система.	2
5	Ішемічні інсульти. Класифікація, етіологія, патогенез, клінічні прояви, діагностика, лікування та профілактика.	2
6	Геморагічні інсульти. Класифікація, етіологія, патогенез, клінічні прояви, діагностика, лікування та профілактика.	2
7	*Інфекційні захворювання центральної нервової системи	2
8	Когнітивні порушення.	2
9	Захворювання периферичної нервової системи.	2
10	Головний біль.	2
	Всього	20

5.2.2. Тематичний план семінарських занять

№ п/ п	Назва теми	К-сть годин
1	Основні принципи будови та функціонування нервової системи.	2
2	Провідникова система: основні рухові провідні шляхи, Клінічні прояви уражень рефлекторно-рухової сфери: поняття про парез, плегію та їх види і типи.	2
3	Синдроми ураження пірамідного шляху на різних рівнях.	2
4	Основні провідні чутливі шляхи.	2
5	Топічна діагностика порушень чутливості. Синдромологія ураження чутливості на різних рівнях.	2
6	Анатомо-фізіологічні особливості екстрапірамідної системи, синдроми, що виникають при її патології.	2
7	Мозочок. Розлади координації рухів.	2
8	Синдроми ураження спинного мозку на різних рівнях	2
9	Анатомо-фізіологічні особливості I, II та VII і VIII пар ЧМН	2
10	Анатомо-фізіологічні особливості III, IV, VI та V пар ЧМН.	2
11	IX X XI XII пари ЧМН, ураження стовбура головного мозку, Альтернуючі синдроми. Бульбарний, псевдобульбарний синдроми	2
12	Анатомо-фізіологічні особливості кори головного мозку. Локалізація функцій в корі великого мозку.	2
13	Порушення вищих кіркових функцій.	2
14	Надсегментарний відділ вегетативних функцій: гіпоталамус, лімбічна система, ретикулярна формація стовбура мозку. Ерготропна і трофотропна діяльність	2

15	Сегментарний відділ вегетативної нервової системи. Симпатична нервова система. Парасимпатична нервова система	2
16	Особливості дослідження нервової системи у дітей раннього віку.	2
17	Спинномозкова рідина. Люмбальна пункція. Порухення ліквородинаміки: гіпертензивний, гіпотензивний синдроми. Гідроцефалія.	2
18	Додаткові методи дослідження в неврології. Електрофізіологічні - електроенцефалографія, електронейроміографія. Ультразвукові методи- ехоенцефалоскопія, доплерографія	2
19	*Рентгенологічні методи - краніо-, спондилографія. Контрастні рентгенологічні методи обстеження - мієлографія, ангіографія, вентрикулографія. Методи нейровізуалізації: комп'ютерна томографія, магнітно-резонансна томографія, в тому числі у судинному режимі.	2
20	Гострі порушення мозкового кровообігу. Минаючі порушення мозкового кровообігу: ТІА, гіпертензивний церебральний криз (етіологія, патогенез, клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики та диференційної діагностики).	2
21	Ішемічний інсульт: етіологія, патогенез, клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики на догоспітальному етапі та диференційної діагностики.	2
22	Геморагічний інсульт: етіологія, патогенез, клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики на догоспітальному етапі та диференційної діагностики	2
23	Мононейропатії верхніх та нижніх кінцівок: клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики та диференційної діагностики.	2

	Краніальні нейропатії. Полінейропатії: клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики та диференційної діагностики. Синдром Гійєна-Барре.	
24	Вертеброгенні захворювання. Класифікація. Клінічні прояви, діагностика та лікування.	2
25	Менінгіти. Клініка, діагностика, показники ліквору, лікування, профілактика. Енцефаліти. Клініка, діагностика, показники ліквору, лікування, профілактика. Пріонові хвороби. Хвороба Крейтцфельда-Якоба.	2
26	Нейросифіліс. Ранній нейросифіліс (мезодермальний): генералізований сифілітичний менінгіт, менінгоvasкулярний сифіліс, гуми головного і спинного мозку, латентний асимптомний менінгіт (лікворосифіліс). Пізній нейросифіліс (паренхиматозний): спинна сухотка, прогресивний параліч. Діагностика, методи лікування. Ураження нервової системи при ВІЛ-інфекції.	2
27	Демієлінізуючі захворювання. Гострий розсіяний енцефаломієліт. Розсіяний склероз. Сучасні теорії патогенезу. Патоморфологія. Ранні симптоми. Основні клінічні форми перебігу хвороби. Рання діагностика та диференціальна діагностика, поняття про EDSS. Поняття про превентивне лікування. Лікування у період загострення, у період ремісії.	2
28	Гіпоталамічний синдром. Вегето-судинна дистонія. Симпатоадреналові, ваго-інсулярні, змішані кризи. Клініка, діагностика, лікування. Хвороба Рейно, еритромелалгія. Хвороба Мен'єра, набряк Квінке. Симпатогангліоніти. Клініка, діагностика, лікування.	2

29	Прогресуючі м'язеві дистрофії. Міопатії: псевдогіпертрофічна Дюшена, ювенільна Ерба-Рота, плечово-лопатково-лицьова Ландузі-Дежеріна.	2
30	Аміотрофії: спінальна Вердніга-Гоффмана, спінальна Кугельберг-Веландер, невральна Шарко-Марі.	2
31	Спадково-дегенеративні захворювання з ураженням пірамідної та екстрапірамідної систем: гепатолентикулярна дегенерація, сімейна спастична параплегія Штрюмпеля, пароксизмальні міоплегії.	2
32	Міастенія. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Лікування, експертиза працездатності. Міастенічний та холінергічний кризи, диференційована діагностика, невідкладна допомога. Міотонії Томсена і Куршмана	2
33	Первинні дистонії (генералізована торсійна дистонія, цервікальна дистонія, краніальна дистонія, оромандибулярна дистонія, писальний спазм, дистонія стопи, спастична дисфонія, міоклонічні дистонії).	2
34	Хвороба Паркінсона. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Сучасні біохімічні аспекти хвороби Паркінсона та її лікування, експертиза працездатності.	2
35	Боковий аміотрофічний склероз. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми, діагностика, диференціальна діагностика. Лікування, експертиза працездатності. Сирингомієлія. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми, діагностика, диференціальна діагностика. Лікування, експертиза працездатності.	2

36	*Деменції. Класифікація когнітивних розладів. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Лікування, експертиза працездатності. Хвороба Альцгеймера. Хвороба Піка.	2
37	Перинатальні ураження нервової системи	2
38	Вроджені дефекти хребта та спинного мозку. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Лікування, експертиза працездатності.	2
39	Головний біль. Етіологія та механізми виникнення різних форм головного болю. Нозологічні форми головного болю. Диференційна діагностика, принципи лікування.	2
40	Мігрень - етіологія, сучасні механізми патогенезу. Клінічні форми (проста мігрень – без аури, асоційована), діагностика, диференційований діагноз, принципи лікування (в період приступу та між приступами).	2
41	*Сон та його порушення. Інсомнії (клінічні особливості, діагностика). Гіперсомнії (клінічні особливості, діагностика).	2
42	Епілепсія. Класифікація, патогенез, особливості діагностики та лікування. Епілептичний статус	2
43	Неепілептичні пароксизмальні стани. Класифікація Етіологічні чинники. Патогенетичні механізми. Клінічні прояви. Особливості перебігу. Діагностика та диференційна діагностика.	2
44	Коматозні стани різного генезу (особливості клінічних проявів, перебігу, діагностики та диференційної діагностики). Шок (особливості клінічних проявів, перебігу, діагностики та диференційної діагностики).	2
45	Загальні відомості про невідкладні стани. Класифікація невідкладних станів. Етіологічні чинники невідкладних станів.	2

	Патогенетичні механізми невідкладних станів. Принципи діагностики невідкладних станів. Клінічні прояви та неврологічні особливості невідкладних станів.	
46	Загальні відомості про пухлини головного мозку та спинного мозку (соціально-медичне значення, епідеміологічні та статистичні дані, патогенез, патоморфологія тощо). Пухлини головного мозку. Класифікація пухлин головного мозку. Клінічні прояви та особливості перебігу пухлин головного мозку. Діагностика пухлин головного мозку. Диференційна діагностика пухлин головного мозку.	2
47	Черепно-мозкова травма, її клінічні форми. Струс головного мозку. Забій головного мозку (клінічні прояви, особливості перебігу, діагностика, диференційна діагностика). Внутрішньочерепні крововиливи (клінічні прояви, особливості перебігу, діагностика, диференційна діагностика).	2
48	Нейростоматологічні захворювання. Неврити і невралгії трійчастого, язикоглоткового, язичного, носовійчастого нервів. Гангліоневрити.	2
49	Підсумковий контроль (іспит)	4
Всього		100 год

5.2.3. Тематичний план самостійної позааудиторної роботи

№ п/п	Назва теми	Кіл.г од
1	Провідникова система: основні рухові та чутливі провідні шляхи. Клінічні прояви уражень рефлекторно-рухової сфери: поняття про парез, плегію та їх види і типи. Синдромологія ураження чутливості на різних рівнях.	2
2	Анатомо-фізіологічні особливості екстрапірамідної системи. Мозочок: анатомо-фізіологічні особливості. Розлади координації рухів. Синдроми ураження екстрапірамідної системи	2
3	Анатомо-фізіологічні особливості ЧМН.	2
4	Альтернуючі синдроми. Бульбарний, псевдобульбарний синдроми	2
5	Анатомо-фізіологічні особливості кори головного мозку.	2
6	Надсегментарний відділ вегетативних функцій: гіпоталамус, лімбічна система, ретикулярна формація стовбура мозку. Ерготропна і трофотропна діяльність. Сегментарний відділ вегетативної нервової системи. Симпатична нервова система. Парасимпатична нервова система. Інєрвація функції тазових органів	2
7	Особливості функціонування нервової системи у дітей раннього віку. Особливості дослідження нервової системи у дітей раннього віку.	2
8	Гострі порушення мозкового кровообігу. Минаючі порушення мозкового кровообігу: ТІА, гіпертензивний церебральний криз (етіологія, патогенез, клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики та диференційної діагностики).	2

9	Ішемічний інсульт: етіологія, патогенез, клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики на догоспітальному етапі та диференційної діагностики.	2
10	Геморагічний інсульт: етіологія, патогенез, клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики на догоспітальному етапі та диференційної діагностики	2
11	Мононейропатії верхніх та нижніх кінцівок: клінічні прояви, особливості перебігу, діагностики та диференційної діагностики.	2
12	Гнійні менінгіти. Первинний менінгококовий менінгіт, клініка, діагностика, особливості перебігу, атипові форми. Вторинні менінгіти: пневмококовий, стафілококовий. Клініка, діагностика, показники ліквору, лікування, профілактика.	2
13	Серозні менінгіти. Первинні вірусні: лімфоцитарний хориоменінгіт, ентеровірусний менінгіт (ЕСНО, Коксакі), паротитний та інші. Вторинні: туберкульозний менінгіт та менінгіти при інших інфекціях. Клініка, діагностика, значення дослідження ліквору в диференціальній діагностиці, лікування, профілактика.	2
14	Нейросифіліс. Ранній нейросифіліс (мезодермальний): генералізований сифілітичний менінгіт, менінговаскулярний сифіліс, гуми головного і спинного мозку, латентний асимптомний менінгіт (лікворосифіліс). Пізній нейросифіліс (паренхиматозний): спинна сухотка, прогресивний параліч. Діагностика, методи лікування.	2
15	Розсіяний склероз. Сучасні теорії патогенезу. Рання діагностика та диференціальна діагностика, поняття про EDSS. Поняття про превентивне лікування. Лікування у період загострення, у період ремісії. Гострий розсіяний енцефаломієліт. Гострий мієліт.	2

16	Прогресуючі м'язеві дистрофії. Міопатії: псевдогіпертрофічна Дюшена, ювенільна Ерба-Рота, плечово-лопаточно-лицьова Ландузі-Дежеріна.	2
17	Аміотрофії: спінальна Вердніга-Гоффмана, спінальна Кугельберга-Веландера, невральна Шарко-Марі.	2
18	Гепатоцеребральна дегенерація – хвороба Коновалова-Вільсона: патогенез, клінічні синдроми, діагностика, лікування). Хвороба Гентінгтона (патогенез, провідні клінічні синдроми, діагностика, лікування). Спіноцеребеллярні атаксії. Спадкова атаксія Фрідрейха. Мозочкова атаксія П'єра-Марі. Спадкові спіноцеребеллярні атаксії.	2
19	Первинні дистонії (генералізована торсійна дистонія, цервікальна дистонія, краніальна дистонія, оромандибулярна дистонія, писчий спазм, дистонія стопи, спастична дисфонія, міоклонічні дистонії). Вторинна дистонія. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Лікування, експертиза працездатності.	2
20	Хвороба Паркінсона. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Сучасні біохімічні аспекти хвороби Паркінсона та її лікування, експертиза працездатності.	2
21	Боковий аміотрофічний склероз. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Лікування, експертиза працездатності.	2
22	Деменції. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Лікування, експертиза працездатності. Хвороба Альцгеймера. Хвороба Піка.	2
23	Помірні когнітивні розлади, диференційна діагностика	2

24	Перинатальні ураження нервової системи. Вроджені головного мозку. Вроджені дефекти хребта та спинного мозку. Етіологія, патогенез, клінічні симптоми та клінічні форми. Лікування, експертиза працездатності.	2
25	Головний біль. Етіологія та механізми виникнення різних форм головного болю. Нозологічні форми головного болю. Диференційна діагностика, принципи лікування.	2
26	Загальні відомості про невідкладні стани. Класифікація невідкладних станів. Етіологічні чинники невідкладних станів. Патогенетичні механізми невідкладних станів. Принципи діагностики невідкладних станів. Клінічні прояви та неврологічні особливості невідкладних станів.	2
27	Екзогенні нейроінтоксикації. Отруєння промисловими отрутами нейротропної дії (свинець, ртуть, марганець, тетраетилсвинець, миш'як, окис вуглецю, метиловий спирт, сірковуглець, фосфорорганічні сполуки). Клініка, неврологічні синдроми, лікування, профілактика.	2
28	Загальні відомості про пухлини головного мозку та спинного мозку (соціально-медичне значення, епідеміологічні та статистичні дані, патогенез, патоморфологія тощо). Пухлини головного мозку. Класифікація пухлин головного мозку. Клінічні прояви та особливості перебігу пухлин головного мозку. Діагностика пухлин головного мозку. Диференційна діагностика пухлин головного мозку.	2
29	Нейростоматологічні захворювання.	2
30	Епілепсія: класифікація. Етіологічні чинники. Патогенетичні механізми. Клінічні прояви. Особливості перебігу. Діагностика та	2

	<p>диференційна діагностика. Неепілептичні синдроми, їх класифікація. Етіологічні чинники. Патогенетичні механізми. Клінічні прояви. Особливості перебігу. Діагностика та диференційна діагностика.</p>	
Всього		60 год

5.3. Методи навчання

Загальний стиль навчання – студентсько-центроване навчання, самонавчання, проблемно-орієнтоване навчання, навчання через клінічну практику. Лекції поєднуються з семінарськими заняттями, консультаціями та самостійною роботою. Переважно навчання відбувається в малих групах (до 10 осіб), з дискусіями та підготовкою презентацій, відпрацюванням практичних навичок на муляжах. Під час навчання передбачається навчальна практика біля хворого.

Відповідне науково-методичне забезпечення навчально-виховного процесу передбачає:

- наявність навчального плану;
- наявність робочої програми з навчальної дисципліни;
- наявність комплексу навчально-методичного забезпечення з навчальної дисципліни;
- забезпеченість здобувачів навчальними матеріалами з навчальної дисципліни;
- забезпеченість бібліотеки фаховими періодичними виданнями відповідного або спорідненого профілю, в тому числі в електронному вигляді;
- наявність доступу до баз даних періодичних наукових видань англійською мовою відповідного або спорідненого профілю;
- наявність офіційного веб-сайту закладу освіти (www.ifnmu.edu.ua), на якому розміщена основна інформація про його діяльність (структура, ліцензії та сертифікати про акредитацію, освітня/освітньо-наукова/видавнича/атестаційна (наукових кадрів) діяльність, навчальні та наукові структурні підрозділи та їх склад, перелік навчальних дисциплін, навчально-методичні матеріали з навчальних дисциплін навчального плану, в тому числі в системі дистанційного навчання, правила прийому, контактна інформація);
- важливою для здобувачів третього освітньо-наукового рівня вищої освіти є сторінка відділу аспірантури та докторантури: <https://ifnmu.edu.ua/uk/diyalnist->

5.4. Система оцінювання

5.4.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності

Сторінка 26 з 39

Силабус навчальної дисципліни «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи»
для здобувачів наукового ступеня доктора філософії II року навчання
спеціальності 222 «Медицина»

Редакція 2020

Поточний контроль здійснюється на кожному семінарському занятті відповідно конкретним цілям теми.

Контроль здійснюється за модульно-рейтинговою системою.

Обов'язковим для іспиту набрати не менше мінімального балу для допуску до іспиту виконання навчального плану.

Кількість балів за кожне заняття – 0,0-2,5, що є сумою балів за 3 завдання:

1. практичні навички – 0-0,5 балів (вірне виконання та інтерпретація практичного завдання у стандартних та нестандартних ситуаціях – 0,5 бала; вірне виконання та інтерпретація практичного завдання у стандартних ситуаціях – 0,3 бала; частково вірне виконання – 0,2 бала; невірне виконання – 0,0 балів),

2. письмове завдання (тестів 5, задачі 2) – 0,0-0,5 балів (0,5 балів – за вірну відповідь на 75% і більше завдань, 0,3 бали – за вірну відповідь на 51%-74% завдань, 0,0 балів – за вірну відповідь менше ніж на 50% тестових завдань).

3. усна відповідь – 0,0-1,5 бали (1,5 бали – здобувач має відмінні системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальної програми, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, користуватися джерелами інформації, приймати рішення; 1,0 бал - здобувач відтворює ключові положення навчального матеріалу, здатний самостійно виправити неточності відповіді при вказанні на їх наявність; 0,5 бала – здобувач відтворює основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило; 0,0 балів – відсутні знання за темою заняття).

Оцінювання за формами контролю:

	<i>Min. – 1,5 бали</i>	<i>Max. – 2,5 бали</i>
Усна відповідь	1,0 бала	1,5 бали
Тестові завдання	0,3 бала	0,5 бала
Практичні навички	0,2 бала	0,5 бала

Максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність – 120.

Здобувач допускається до іспиту при умові виконанні вимог навчальної програми та в разі, якщо за поточну навчальну діяльність він набрав не менше 72 балів (48 x 1,5).

Оцінювання самостійної роботи:

Оцінювання рівня засвоєння тем, передбачених для самостійної роботи здобувачів, здійснюється при підсумковому модульному контролі.

Максимальна сума балів за поточну діяльність – 120 (48 x 2,5).

5.4.2. Підсумковий контроль знань, його форми та оцінювання

Іспит:

Іспит здійснюється по завершенню вивчення всіх тем модуля на останньому контрольному занятті.

До іспиту допускаються здобувачі, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну.

Іспит зараховується здобувачу, якщо він набрав не менше 50 з 80 балів.

Перездачі – 1 - впродовж 10 днів після запланованого модульного контролю,
2 – впродовж 10 днів після першої перездачі.

Порядок проведення іспиту

Максимум 80 балів – з яких:

Максимум 80 балів – з яких:

- тести – кількість 40 тестів, кожен з яких оцінюється в 1 бал (0-40 балів),
позитивною вважається правильна відповідь на 75% і вище тестів (30 тестів)

- практичні навички – кількість 2, кожен з яких оцінюється 0 - 10 балів
(загальна оцінка 0-20 балів):

0 балів – не здатен виконати завдання,

1 бал – розуміє завдання, але не може виконати,

2 бали – відтворює незначну частину завдання,

3 бали – самостійно відтворює частину завдання з істотними помилками, з допомогою викладача може виконувати елементарні завдання, повторити за зразком певну дію,

4 бали – здатний з допомогою викладача виконати завдання,

5 балів – здатен з помилками і неточностями самостійно виконати завдання,

6 балів – самостійно вірно виконує завдання, виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу; виконання правильне, але недостатньо осмислене,

7 балів – самостійно вірно виконує завдання, знання і вміння є достатніми, застосовує їх у стандартних ситуаціях, намагається вірно інтерпретувати, робити висновки,

8 балів – самостійно вірно виконує завдання, здатний використовувати знання і вміння у практичній діяльності, вірно інтерпретувати завдання, робити висновки, узагальнення,

9 балів – самостійно вірно виконує завдання, має гнучкі знання і вміння, аргументовано використовує їх при інтерпретації результатів у різних ситуаціях,

10 балів – самостійно вірно виконує завдання, має системні, міцні знання і вміння, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях для інтерпретації результатів.

- усна відповідь – 2 питання, кожне з яких оцінюється від 0 - 10 балів (загальна оцінка 0- 20 балів):

0 балів – відсутні знання за темою,

1 бал – розрізняє об'єкти вивчення,

2 бали – відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення,

3 бали – самостійно відтворює частину навчального матеріалу, з допомогою викладача відтворює основний навчальний матеріал; може виконувати елементарні завдання з допомогою, повторити за зразком певну операцію,

4 бали – самостійно відтворює основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило,

5 балів – виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу; відповідь правильна, але недостатньо осмислена; вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком, наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок,

6 балів – знання є достатніми, застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і

залежність між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь логічна, хоч і має неточності,

7 балів – добре володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє аналізувати й систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією

8 балів – має повні, глибокі знання, здатний використовувати їх у практичній діяльності, робити висновки, узагальнення,

9 балів – має гнучкі знання в межах вимог навчальних програм, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях, уміє аналізувати інформацію, ставити і розв'язувати проблеми,

10 балів – має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення.

	Поточний контроль	Іспит	Індивідуальна робота	Підсумкова оцінка
Мінімум	72	50	-	122
Максимум	120	80	-	200

5. ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Викладання дисципліни «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи» здійснюється відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу в Івано-Франківському національному медичному університеті», «Положення про організацію освітнього процесу здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії у Івано-Франківському національному медичному університеті», «Положення про вибіркові дисципліни для здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії у Івано-Франківському національному медичному університеті».

Організація навчання та оцінювання знань із дисципліни. Дисципліна включає семінарські заняття та самостійну роботу здобувача. На семінарському занятті викладач організовує детальний розгляд окремих теоретичних питань дисципліни згідно календарно-тематичного плану і формує вміння та навички. Для проведення занять колективом кафедри створено методичні розробки для викладачів і методичні вказівки для здобувачів з підготовки і роботи на семінарському занятті. Самостійна робота – основний спосіб оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов’язкових навчальних занять. Для її успішного виконання кафедрою створено методичні вказівки для підготовки самостійної роботи, що оцінюватиметься при підсумковому модульному контролі.

Загальна максимальна сума балів, яка присвоюється за курс «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи», становить 200 балів, яка є сумою балів за роботу на семінаських заняттях та індивідуальну самостійну роботу (max 120), а також балів, отриманих за іспит (max 80). Допуск до іспиту передбачає отримання принаймні мінімального підсумкового балу (min 72).

Відвідування занять є обов'язковим. Пропущені через хворобу заняття мають бути відпрацьовані упродовж 1 місяця в індивідуальному порядку з наданням довідки про хворобу. Пропущені заняття з неповажних причин повинні бути відпрацьовані впродовж 2 тижнів із наданням довідки про дозвіл на відпрацювання. Пропущені заняття з поважних причин (участь у конференції, олімпіаді, змаганні тощо) слід відпрацювати впродовж 2 тижнів. Відпрацювання відбуваються на кафедрі кожного четверга з 16.30 до 18.00 у чергового викладача шляхом усного опитування та перевірки письмових завдань із пропущеної теми.

Здобувачам надається можливість перескладання незадовільних поточних оцінок упродовж двотижневого терміну після отримання поточної незадовільної оцінки, але не пізніше дня проведення іспиту під час консультацій та відпрацювання семінарських занять (щочетверга о 16.30). Відпрацювання пропущених занять здійснюється за попереднім записом. Якщо здобувач із неповажних причин не відпрацював у місячний термін пропущені семінарські заняття, питання дозволу на відпрацювання такому студентові вирішується завідувачем кафедри до дати складання іспиту. Питання дозволу на відпрацювання пропущених семінарських занять після дати складання групою іспиту вирішується тільки відділом аспірантури.

Здобувач, який не набрав мінімального балу чи має невідпрацьовані пропуски семінарських занять, до здачі іспиту за відомістю №1 не допускається. У такому випадку до призначеної дати перескладання іспиту здобувач користується повторним правом отримати допуск на складання підсумкового модульного контролю за відомістю №2 на консультаціях викладачів (щочетверга о 16.30).

Здобувачі, які не склали підсумкового модульного контролю, мають право на його перескладання не більше двох разів: уперше – упродовж 10 днів після завершення відповідного модуля викладачу, якого призначає завідувач кафедри,

удруге – комісії, яку призначає завідувач кафедри та затверджує ректор своїм наказом, упродовж 10 днів після першого повторного складання.

Правила перезарахування результатів навчання. До обсягу освітньої підготовки можуть зараховуватися кредити, отримані кандидатом при вивченні навчальних курсів відповідного освітнього рівня в інших університетах країни та за кордоном відповідно до діючого Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук в Івано-Франківському національному медичному університеті:

https://ifnmu.edu.ua/images/diyalnist_universitetu/naukova_robota/aspirantura_doctorantura/normativni_dok/pologennia_akadem_mobil.pdf

Зв'язок навчальної дисципліни з підсумковою атестацією.

Форми атестації здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії: Атестація освітньої програми – за ЄКТС (враховуючи сумарну кількість кредитів та рівень засвоєння кожного навчального курсу).

Форми атестації здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії.

Атестація здобувачів освітньої складової програми – за ЄКТС (враховуючи сумарну кількість кредитів та рівень засвоєння кожного навчального курсу).

Публічний захист наукових досягнень у формі дисертаційної роботи.

Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання здобувачем його індивідуального навчального плану та індивідуального плану наукової роботи.

Вимоги до заключної кваліфікаційної роботи .

• Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії є самостійним творчим науковим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового завдання в спеціальності 222 «Медицина» галузі знань 22 «Охорона здоров'я», результати якого становлять оригінальний внесок у суму знань спеціальності 222 «Медицина», галузі знань 22 «Охорона здоров'я».

- Власне наукове дослідження виконується під керівництвом одного або двох наукових керівників.

- Дисертація має бути результатом закінченої творчої розробки і свідчити про те, що автор володіє сучасними методами досліджень і спроможний самостійно вирішувати науково-професійні задачі, які мають теоретичне та практичне значення в галузі охорони здоров'я, а результати досліджень повинні бути оприлюднені у відповідних публікаціях.

- Дисертацію пишуть українською мовою; у ній повинні бути чіткі, зрозумілі формулювання положень, отриманих результатів тощо;

- За всі відомості, викладені в дисертації, порядок використання фактичного матеріалу та іншої інформації під час її написання, обґрунтованість висновків та положень, які в ній захищаються, несе відповідальність безпосередньо здобувач – автор дисертації.

- Оформлення дисертації має відповідати чинним вимогам;

- Експертні комісії установ, де виконувалась дисертація, вивчають питання про наявність або відсутність у ній текстових запозичень, використання ідей, наукових результатів і матеріалів інших авторів без посилання на джерело.

Вимоги до публічного захисту кваліфікаційної роботи.

Процедура та умови проведення публічного захисту дисертації відповідають чинним Положенням та законодавству. Атестація осіб, які здобувають ступінь доктора філософії, здійснюється постійно діючою або разовою спеціалізованою вченою радою ЗВО чи наукової установи, на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

Здобувач ступеня доктора філософії має право на вибір спеціалізованої вченої ради.

Дисертації осіб, які здобувають ступінь доктора філософії зі спеціальності 222 «Медицина», а також відгуки опонентів оприлюднюються на офіційному

веб-сайті відповідного ЗВО, де буде відбуватися захист, відповідно до законодавства.

Дотримання академічної доброчесності як працівниками ІФНМУ, так і здобувачами. Здобувач повинен уникати будь-яких порушень академічної доброчесності. Недопустимими є запізнення на заняття та пропуски без поважних причин; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час опитування чи виконання письмових завдань (якщо це не передбачено умовами завдання). Списування під час контрольних робіт, модульного контролю та екзаменів заборонено (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час онлайн тестування. Заохочується активність, ініціативність, творчий підхід.

Івано-Франківський національний медичний університет забезпечує дотримання академічної доброчесності працівниками закладів вищої освіти та здобувачами вищої освіти, у тому числі створення і забезпечення функціонування ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату. Процедури та заходи:

- формування колективу ЗВО, який не сприймає і не допускає академічну нечесність;
- створення умов нетерпимості до випадків академічного плагіату;
- створення експертних комісій для виявлення академічного плагіату в наукових статтях, монографіях, підручниках, навчальних та методичних виданнях, дисертаціях тощо;
- виявлення та притягнення до відповідальності винних у академічному плагіаті.

В ІФНМУ розроблені та відповідно до них діють наступні процедури та заходи:

- Положення про виявлення та запобігання академічного плагіату в Університеті:

https://www.ifnmu.edu.ua/images/diyalnist_universitetu/naukova_robota/komisiya_plagiatu/Pologennya.pdf

- Створено комісію з виявлення та запобігання академічного плагіату в Університеті.

- Розроблено он-лайн курс «Академічна доброчесність».
(https://courses.ifnmu.edu.ua/courses/course-v1:KZVTZP+001+2020_T1/about).

- Впроваджено google-форму для прийому матеріалів для перевірки на академічний плагіат, що здійснюється через сайт Університету:

<https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSd1aEplZ1bQO45aTfkW49sWy8HhxmHbGjuGglbH4VjrcnL2A/viewform>

Інформація розміщена на сторінці ЗВО у розділі Наукова робота – Комісія з виявлення та запобігання академічного плагіату в Університеті:

<https://www.ifnmu.edu.ua/uk/diyalnist-universytetu/naukova-robota/komisiia-z-vyavlennia-ta-zapobihannia-plahiatu>

7. ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

7.1. Основна

1. Неврологія: Нац. підручник / І. А. Григорова, Л. І. Соколова, Р. Д. Герасимчук та ін.; за ред. І. А. Григорової, Л. І. Соколової. К.: ВСВ «Медицина», 2020. 640 с.
2. Clinical neurology / V.A. Gryb, O.O. Doroshenko, S.I. Genyk et al.; Edited by V.A. Gryb. K.: Publishing house Medknyha, 2017. 288 p.

7.2. Додаткова

1. Неврологія: Нац. підручник / І. А. Григорова, Л. І. Соколова, Р. Д. Герасимчук та ін.; за ред. І. А. Григорової, Л. І. Соколової. К.: ВСВ «Медицина», 2014. 640 с.
2. M. Baehr, M. Froetscher. Duus's topical diagnosis in neurology. 6th edition. – Stuttgart, Thieme, 2016. – 344 p.
3. Н.П. Яворська; під ред. В.М. Шеваги. Посібник з топічної діагностики в неврології. Львів: Львів. нац. мед. ун-т, 2011. 248 с.
4. Бадалян Л.О. Детская неврология. М.:Медпресс, 2008. 605с.
5. Штульман Д.Р., Левин О. С. Неврология: Справочник для практ. врачей. М.: Медпресс-информ., 2008. 1024с.
6. Дифференциальный диагноз в неврологии. М. Мументалер, К. Басетти, К. Дейтвайлер. М.: Медипресс, 2012. 360 с.
7. Триумфов А. В. Топическая диагностика заболеваний нервной системы: краткое руководство. М.: МЕДпресс-информ, 2012. 261 с.

7.3. Інформаційні ресурси

1. <https://ifnmu.sharepoint.com/KNtN/SitePages/Hafan.aspx>
2. <https://guidelines.moz.gov.ua/>
3. <https://bestpractice.bmj.com/info/subscribe/free-trial/>

4. <https://www.umj.com.ua/>

Сторінка 39 з 39

Силабус навчальної дисципліни «Сучасні методи діагностики і лікування захворювань нервової системи»
для здобувачів наукового ступеня доктора філософії II року навчання
спеціальності 222 «Медицина»

Редакція 2020